

ZLEWNIA GRABI

Ogólna charakterystyka

Grabia jest rzeką typowo nizinną, średniej wielkości, jest trzeciorzędnym dopływem Odry. Dorzecze Grabi wynosi 819,5 km² powierzchni, położone jest na terenie Wyżyny Łódzkiej, obejmuje fragmenty trzech regionów Polski: Wysoczyzny Piotrkowskiej, Wysoczyzny Łaskiej i Kotliny Szczercowskiej.

Całkowita długość rzeki wynosi 81,1 km, swój początek bierze pod Diwami na wysokości 229 m n.p.m., uchodzi do Widawki jako jej prawy dopływ na wysokości miejscowości Grabno. Widawka po 12 km uchodzi do Warty pod Woźniakami.

Gospodarstwa rolne:	
- Średnia wielkość [ha]	6,2
- Gospodarstwa > 15 ha [%]	16,1
Gęstość zaludnienia [n km ⁻²]	145
Liczba miast	2
Liczba wsi	223
Zaludnienie w miastach [%]	46
Średni dzienny ładunek zanieczyszczeń:	
- Ścieki [m ³ d ⁻¹]	3680
- Azot całkowity [kg d ⁻¹]	116,8
- Fosfor całkowity [kg d ⁻¹]	50,6

Użytkowanie terenu

Zlewnia Grabia ma charakter typowo rolniczy, tj. 63,2% jej powierzchni stanowią obszary rolnicze, 24,7% zajmują lasy i mokradła, a 21,1% to tereny zurbanizowane.

Największy udział w użytkach rolnych mają:

- grunty orne – 47,4% powierzchni,
- łąki i pastwiska – 15,3%
- sady – 0,5%

Głównymi źródłami zanieczyszczeń górnego i środkowego biegu Grabi są spływy powierzchniowe z pól uprawnych i jednorazowe zrzuty ścieków z terenów wiejskich. Stan czystości wód dolnego biegu rzeki ulega stopniowemu pogorszeniu w wyniku stałego doprowadzania ścieków komunalnych i przemysłowych, głównie z okolic Łasku i Karsznic. Przewidywana ilość azotu dostającego się do wód gruntowych jest znaczna głównie na obszarach, gdzie znajdują się gospodarstwa rolne.